№ 247 ՇԱԲԱԹ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 31

1905

ԵՐԵՍՈՒՆԵՐԵՔԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՇԱԲԱԹ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 31 № 247

ՄՇԱԿ

ՀԱՅԱՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբլի. առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, редакція «Мшакъ». *Կամ* Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և ամէն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր առաջաւորին 10 կոպէկ.

Տէլէֆօն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

ԱՐԱՋԻԿԱՅ **1906** ԹՒԱԿԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

(34-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆԸ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 րուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը նոյնպէս 10 ր., տասն ամսվանը՝ 9 ր., ինն ամսվանը՝ 8 ր., 8 ամսվանը՝ 7 ր., եօթ և վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուբլի.

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՆԱՅԻՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դոլար. Եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 րուբլի:

«Մշակին» գրվել կարելի է ՄՓԲՈՒԳՐԱՏՈՒՆԸ. (Բազմոցյա և բարձնակյա փողոցների անկիւն): Մաորագրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից:

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ և ծարերը ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետևեալ հասցէով: ТИФЛИСЪ, Редакція „МШАКЪ“ իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

ԱՊԱՀՈՎԻԿ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՉԻ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Դեկտեմբերի 29-ին վախճանվեց երջանկահիշատակ

ԱՐՍԻՆ ՂՈՒԿԱՍԵԱՆ ՇԻՆԱՆԻՑ

որի մասին վշտաբեկ Ղուկաս Յովհաննիսեան, Աննա Աստուածատուրեան, Մարիամ Մէքայէլեան, Աշոտ և Մարիամ Ղուկասեան Շինանց և Շուշանիկ Ղուկասեան, Նիկողայոս Ալէքսանդրեան Զոհրաբեանց յայտնում են ազգականներին և ծանօթներին:

Յուղարկաւորութիւնը այսօր, շաբաթ, դեկտեմբերի 31-ին, առաւօտեան 10½ ժամին, ընակարանից (Բաիշխվսկի փողոց № 22 տ. Դաւիդովի) Մօտնու ս. Գէորգ եկեղեցին. Թաղումը Վերայ դերեզմանատունը: 1—1

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ամբագրութեան կողմից. Բէակցիայի վերանդի առաջ. Վերջին տեղեկութիւններ. Թիֆլիսի զէպքերը. Փոխարքայի հեռագիրը Թագաւոր Կայսրին. Թիֆլիսում դեմոնստրացիաներ նշանակելը Մարքը և փասեր. Ջահուկի նոր զէպքերը. Դրութիւնը Շուշում. Դէպքերը Ղանձակի գաւառում. Ջանգեզուրի կեանքից. Նամակ Կարսից. Զը մոռանանք. Նամակներ Ամբագրութեան. Թաղբոն և երաժշտութիւն. Ներքին լուրեր.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԻՑ

«Մշակի» հրատարակութիւնը ընդհատվեց զործադուլի պատճառով: Եւ միայն այսօր նորից մենք հնարաւորութիւն ունինք խօսել մեր ընթերցողների հետ:

Գործադուլը կարճ ժամուլի ձայնը մի այնպիսի ժամանակ, երբ ամենից շատ կարևոր և հարկաւոր էր հասարակական մտածողութեան ամենաբնդարձակ արտայայտութիւնը:

Ժամուլի վերաբերութեամբ գործադուլը բոլորովին անտեղի մի բան էր: Բայց նա տեղի ունեցաւ, որովհետև բանտարական խմբերը սխալ տեսակէտ էին իւրացրել, ուշադրութեան չառնելով մամուլի յատուկ դերը ու նշանակութիւնը:

Թէև մեր բաժանորդները մեզանից առանց լրագրի ընդհատուր պատճառով, այնու ամենայնիւ մենք որոշեցինք մասամբ լիացում տալու նրանց՝ ուղարկելով յունվարի առաջին կէսի համարները:

Այսհետև լրագրի առաքումը կընդհատվի մինչև բաժանորդագրութեան վերանորոգումը:

ՐԷԱԿՑԻԱՅԻ ՎՏԱՆԳԻ ԱՌԱՋ

Նորից գործադուլի մէջ էինք և այն էլ մի սրատմաշ մեծ գործադուլի մէջ:

Կանգ էին առել երկաթուղիները պետութեան բոլոր մասերում: Ոչ մարդկանց երթևեկութիւն և ոչ ապրանքների փոխադրութիւն այլ ևս չը կար երկաթուղիների միջոցով: Իսկ պօստ-հեռագրական գործադուլի շնորհիւ կտրված էր հեռագրական հաղորդակցութիւնը:

Այդպիսով մենք ոչ մի յարաբերութիւն չունէինք զրսի աշխարհի հետ և ստիպված էինք մի կղզեացած կեանք վարել տնտեսական ճգնաժամի պայմաններում և հասարակական յուզված տրամադրութեան մէջ: Գործադուլը դեռ չէ վերջացել ամեն տեղ, նոյն իսկ ներկայումս:

Ի՞նչ կը լինի գործադուլի վերջնական արդիւնքը՝ ոչ ոքին յայտնի չէ: Բայց ինչ էլ լինի այդ արդիւնքը, նա ճակատագրական նշանակութիւն պէտք է ունենայ:

Այստեղ բնականաբար մի հարց է հանդէս գալիս մեր առաջ: Մինչէ՞ կարող է յետադարձ շարժում կամ ընդհակիճակ առաջ գալ: Մինչէ՞ կառավարութեան զրկած պետական գործոնները յետ կը վերցնեն խոստացած ազատութիւնները և կը վերադարձնեն մեզ Պլեվէի մինիստերութեան օրերին:

Առողջ դատողութիւնն ասում է, որ դա անկարելութիւն է, որովհետև պետական գործոնները իրանք էլ պէտք է համոզված լինեն, որ այժմեան Ռուսաստանը այլ ևս հին Ռուսաստանը չէ և հոկտեմբերի 17-ի Մանիֆիստը արտայայտել է ժողովրդական պահանջների ՚նուազագոյն չափը, առանց որի այլ ևս անհնարին է վարել Ռուսաստանի պետական գործերը: Եւ այժմ հարց կարող է լինել միայն և միայն բեֆօրմների ընդարձակման, այլ ոչ թէ նրանց սրման և կրճատման մասին:

Բայց չը պէտք է մոռանալ, որ հին կարգերի պաշտպանները ձեռքերը ծալած չեն նստել և նրանք, անկասկած, կաշխատեն վախեցնել կառավարչական գործոններին յեղափոխական կուսակցութիւնների ծայրայեղ պահանջներով, ամեն չնչք գործ կը դնեն համոզելու, որ ազատ կարգերը կը դառնան խաղալիք անիշխանականների ձեռքին և կը տանեն պետութիւնը դէպի վերջնական կործանում: Եւ կարող ենք արդեօք հաւատալ որ հանդէս կը գայ պետական այն առողջ մտածողութեան ոգին, որը չը պէտք է տատանվի և երեվի սև զուշակութիւններից և ագռաւային կռկռոցներից, համարձակ կերպով պէտք է պատռի հին և նորի մէջ եղած անջրպետը և առաջ դնեվի, իր համար ապահէն հրապարակով ազատ ժողովրդական կեանքի փրկարար ոյժը և նրա մեծ ստեղծագործական ընդունակութիւնը:

Մենք սարսափով և սրտի խոր կսկիծով տեսնում ենք, ինչպէս կառավարական դեկավար անձերը իրանց դանդաղկոտութեամբ և անվճռականութեամբ նպաստում են ոտքի վիճեր կազմվելուն ներկայ անցողական շրջանի մէջ: Այո, ինչ որ կարող էր հասարակութեան մաքերը խաղաղացնել մի կէս տարի առաջ, այժմ այլ ևս չէ գոհացնում մարդկանց և տարաձայնութիւնը կառավարութեան ու գործող համախմբումների մէջ աւելի ու աւելի սուր բնաւորութիւն է ստանում:

Այստեղ կարող է մի այսպիսի հարց առաջ գալ: Եթէ կառավարչական գործոնների դանդաղկոտութիւնը, կամակորութիւնը և անվճռականութիւնը այն արդիւնքն է առաջացնում, որ բեֆօրմները պահանջողները սկսում են աւելի մեծ և սուր պահանջներ անել, ուստի զուցէ աւելի լաւ է որ կառավարութեան յամառութիւնը աւելի ևս շարունակվի և վերջ իվերջոյ լուծվի աւելի լայն և ընդարձակ բեֆօրմներով, քան մենք ունինք այժմ իրրև խոստումներ հրատարակված Մանիֆեստներում:

Այո, կարելի էը և այդպէս մտածել և կան էլ այդ տեսակ մտածողներ, բայց չը պէտք է մոռանալ, որ մենք այդ դէպքում գործ ունենք միայն ենթադրութիւնների հետ և կարող է պատահել, որ մենք մի անորոշ ու վտանգաւոր խաղի բռնված կը լինենք, որից սարսափելի ձիասներ կը սառնանք: Փոխադարձ մտքառումների և դիմադրութիւնների չափազանց լարված վիճակը առաջ է բերել այնպիսի սարսափելի ընդհարումներ, որոնք արեան գետեր հոսեցրին մեր առաջ, ծվ պիտէ, գուցէ հին բէժիմը կարողանայ նոյն իսկ ժամանակաւոր յաղթութիւն տանել, հանդէս բերելով բռնակալ-դիկտատորների, որոնք կը սպրնն իրանց բռան մէջ խոստացված ազատութիւնները և մի քանի տարիներով կը յետաձգվին նրանց գործադրութիւնը կեանքի մէջ:

Առանձին մարդիկ կամ նոյն իսկ իրանք ընդունակ են հերոսութիւններ անելու և նահատակներ ու մարտիրոսներ լինելու:

Նրանց չէ ընկճում կուբ մեծութիւնը, այլ շատ անգամ ընդհակառակը աւելի ոգևորում է և տոկոր այժ ներշնչում: Բայց ժողովրդի ընդհանրութիւնը սակայն անգամ հաւատարիմ չէ մնում իր արտագրութեան և նա կարող է վազը գնալ մի դիկտատորի եաևից, որի մէջ կը տեսնէ իր ժամանակաւոր հերոսին, իր փրկողին:

Ահա այդ հանգամանքը չը պէտք է աչքաթող անել: Զը պէտք է թոյլ տալ, որ հասարակութիւնը, զգալով իրան տանջված և ոտնձած անցողական շրջանի չարփաղանց մեծ զրկանքներից և արիւնահեղ արտայայտութիւններից, զէթ իրան բէակցիայի վիրկը հանդստութիւն և անդորրութիւն որոնելու իր սրտին խորդ և օտար բազուկներում: Այդ պատճառով պէտք է ջանք գործ դնել, որ սխալներ կարելիին չափ քիչ տեղի ունենան և բէակցիայի ձեռքը տրված չը լինեն այնպիսի գէնուրը ուժեր, որոնք բէակցիայի համար հիմք ծառայեն իր գործը բարձրացնելու, ժողովրդահնութիւն շահելու և մարդիկ դէպի ինքը գրաւելու:

Այդ տեսակէտով, օրինակ, մենք անտակտութիւն և սխալ ենք համարել Թիֆլիս քաղաքում «զինված ապատամբութիւն» առաջացնելը: Նախ այդպիսի մի ապստամբութեան գաղափարը թիւր կերպով է մինչև այժմ հասկացվել ռուս մարդկանց կողմից և յոյս էլ չը կայ, որ հասկացվի իր իսկական իմաստով, ընդհանուր շաների տեսակէտով. իսկ երկրորդ, նա իրապես չէ կարող աղոթութիւն ունենալ, որովհետև զօրքը չի անցնի Թիֆլիսի ամբոխի կողմը և ամենահասարակ դիմադրութիւն ցոյց կը տայ մի այդպիսի փորձի: Մենք այլ ևս չենք խօսում այն բանի մասին, որ խաւար ոյժերի, խուլիգանների և բարբարոսական հրամանների համար բացված կը լինի մի ընդարձակ ասպարէզ աւերելու, հրդեհելու և կողոպտելու: երկար տարիների ընթացքում կառուցած շինութիւնները և դիման հարստութիւնները: Մենք կարող էինք հաշտվել այդ զոհերի հետ, եթէ պահանջները, որ նրանք անհրաժեշտ տուբքեր են հայկական հեռանքներ ստանալու համար: Բայց արդիւնքը այն կը լինէր, որ զոհերը արված կը լինեն, իսկ նպատակը բոլորովին չիրականացած և նոյն իսկ բարոյապէս չը գնահատված:

Մենք լաւ գիտենք որ մեր երկրի հարցերը աւելի բարդ են, քան Ռուսաստանի ուրիշ մասերի: Այստեղ բացի ընդհանուր ազատագրական ինդիրներից, մենք գործ ունենք ծայրերկրի յատուկ պայմանների հետ և դնվում ենք մի երկրում, ուր միասին ապրում են բազմաթիւ ազգագրական տարրեր իրանց տարբեր պատմական անցեալով և հասարակական ձգտումներով: Բայց իրերի դրութեան լուրջ և բարդ լինելը պարտք է դնում մեզ վրա աւելի խոր ուսումնասիրել մեր պայմանները և այդպէս ծրագրել մեր գործունեութիւնը, որ մենք նոր թիւրիմացութիւններ ստեղծելով, չարաչար սուիթներ ստուտ չը լինենք բէակցիայի ձեռքը նոր թշուառութիւններ բերելու մեր երկրի և նրա մէջ ապրող ազգերի համար:

Բէակցիայի դաւերի համար մեր երկիրը շատ արգասաւոր հող է ներկայացնում և մեր երկրի վերջին երեք տասնեակ տարիների պատմութիւնը վկայերի և ապացոյցների մի ահռելիտես է: Մենք այդ չենք կարող մոռանալ, որովհետև չափազանց ծանր և ցաւոտ կերպով ենք ապրվել ու տուչորվել և չենք ցանկանում նորից ապրել այդ ամենը:

Մենք լաւ գիտենք որ մեր երկրի հարցերը աւելի բարդ են, քան Ռուսաստանի ուրիշ մասերի: Այստեղ բացի ընդհանուր ազատագրական ինդիրներից, մենք գործ ունենք ծայրերկրի յատուկ պայմանների հետ և դնվում ենք մի երկրում, ուր միասին ապրում են բազմաթիւ ազգագրական տարրեր իրանց տարբեր պատմական անցեալով և հասարակական ձգտումներով: Բայց իրերի դրութեան լուրջ և բարդ լինելը պարտք է դնում մեզ վրա աւելի խոր ուսումնասիրել մեր պայմանները և այդպէս ծրագրել մեր գործունեութիւնը, որ մենք նոր թիւրիմացութիւններ ստեղծելով, չարաչար սուիթներ ստուտ չը լինենք բէակցիայի ձեռքը նոր թշուառութիւններ բերելու մեր երկրի և նրա մէջ ապրող ազգերի համար:

Բէակցիայի դաւերի համար մեր երկիրը շատ արգասաւոր հող է ներկայացնում և մեր երկրի վերջին երեք տասնեակ տարիների պատմութիւնը վկայերի և ապացոյցների մի ահռելիտես է: Մենք այդ չենք կարող մոռանալ, որովհետև չափազանց ծանր և ցաւոտ կերպով ենք ապրվել ու տուչորվել և չենք ցանկանում նորից ապրել այդ ամենը:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Նուշուց, դեկտեմբերի 21-ից, մեզ գրում են.

Ամենքիդ աւանի հայերի վրա յարձակվեցին շքջակայ վիւղերի թուրքերը: Հայերը և կօզակները յետ մղեցին թուրքերի յարձակումը: Թուրքերից սպանված են մօտաւորապէս 30 հոգի. վիրաւորվել են 3 և վիրաւորված 6 հոգի: Թուրքերից շատերը փախուստ տալով՝ պատսպարվել էին տեղական զօրանոցում, որտեղից, կօզակների ուղեկցութեամբ, տարվեցին մօտակայ Մալիբէկլու թուրք գիւղը:

Քաղաքում տատիկ լարված դրութիւն է: Ընդհարումը անխուսափելի է: Աւելեղեկի տատիկ թնդութիւն է: Հայի պուտը 2 ր. 40 կ.—2 ր. 80 կ., շաքարի ֆունտը 65—70 կոպ., նաւթի համարեա թէ չը կայ, եղածն էլ՝ 25—30 կոպ. ֆունտը: Եթէ շուտով ալիւր չը հասցնվի քաղաքիս—սովը անխուսափելի կը լինի: Քաղաքիս չուխոր գտակարգի դրութիւնը տարսափելի կրիտիկական է: Պէտք է տալ, որ նոյն տնել դրութեան մէջ են և թուրքերը:

Քաղաքիս հայ վաճառականները դժուար կացութեան մէջ են դրված. թէ քաղաքիս և թէ շքջակայ վիւղերի թուրքերը հաղարներով պատ լինելով հայ վաճառականներին՝ վճռապէս որոշում են կապացրել իրանց պարտքերը չը վճարել և իսկապէս չեն էլ վճարում...

Լրագրի հրատարակութեան ընդհատման պատճառով շատ կարևոր և հետաքրքրական նիւթեր, որոնք վերաբերվում էին հայ-թուրքական յարաբերութիւններին և զէպքերին, անկարող եղան լոյս տեսնել իրանց ժամանակին: Մենք կաշխատենք գլխաւոր իրողութիւնները և եղելութիւնները հաղորդել «Մշակի» հետևեալ համարներում:

Ամենից շատ դեռ անհանգիստ վիճակի մէջ է Գանձակի նահանգը: Ղազախի, Ջիւանշիրի, Շուշու և Զանգեզուրի գաւառներում դեռ տեղի ունեն յուզմունքներ:

Բաւական ներկայումս խաղաղութիւն է սիրում: Երևանեան նահանգում ըստ մեծի մասին հանդիստ է: Սև ծովի ափերում սկսվել էր յուզմունք, որ ներկայումս ըստ երևոյթին թուլացել է:

Գործադուլի օրերում շատ յուզիչ լուրեր հասան մեզ Սև ծովի ափում բնակված հայերի մասին: Հեռագիրներից մենք տեղեկացանք, որ աբխազների հրոսակախմբեր յարձակվել են հայերի վրա, կոդոպտել նրանց և սպանել:

Մենք տեսնվեցինք իշխան Պրօխովի Շերվաշիձէի հետ, որը Սուխումի շրջանի խոշոր կալուածատէրերից մէկն է և, եթէ մեր ընթերցողները յիշում են, հայ ծխախոտագործների ամենաջերմ պաշտպաններից մէկն է: Իշխան Շերվաշիձէն այն կարծիքին է, որ աբխազների շարժումը, ըստ երևոյթին, ուսազակային շարժում է, որովհետև աբխազների և հայերի մէջ թշնամութիւն չէ եղել մինչև այժմ. և աբխազները հայերի վրա նայում են իրրև օգտակար տարրի վրա, որ ծաղկեցրել է արդիւնաբերութիւնը Աբխազիայում:

Իշխան Շերվաշիձէն սրանից մի ամիս առաջ եղել է Աբխազիայում և այն ժամանակ նա չէ նկատել յուզմունք հայերի դէմ: Ճիշդ է, հաղորդեց նա, Աբխազիայում վերջին ամիսներում եղել են գործոններ, որոնք զրգռում են եղել այնտեղ ևս առաջ բերելու այնպիսի շարժում, ինչպէս որ տեղի ունեցաւ Գուրիայում: Բայց աբխազները չեն յարել գուրիական շարժման: Ինքը իշխան Շերվաշիձէն էլ իր կողմից խորհուրդ է տալիս աբխազներին զգոյշ լինելու որ և է յուզմունքներից, որովհետև նախկին երկու աբխազական յուզմունքները միայն վնասել են աբխազներին և պատճառ են դարձել ժողովրդին մայր հայրենիքը Թուրքիա և դէպի Թիւրքիա գաղթելու: Աբխազները վճռել են ներգործական քայլեր չանելու և նոր գժբաղդութիւններ չստեղծելու իրանց երկրի վրա:

Մենք տեսնվեցինք նաև փոխարքայի օգնականի հետ և դեկուցանելով եղելութեան մասին, ընդգծեցինք եռանդուն միջոցների անհրաժեշտութիւնը, որպէս զի յուզմունքները իրանց սկզբնական քայլում, իրանց սպրմային վիճակի մէջ սահմանափակվին և խեղդվին: Մեզ յայտնեցին, որ այնտեղ զաւառապետը, իշխան Ջանդիերին, վստահելի անձնաւորութիւն է և յոյս կայ, որ նրան աջողվի զսպելու աբխազական յարձակումները:

Հեռագիրների մէջ յիշված է աբխազական աւազակապետ Խալիպայի մասին: Խալիպան վերջին ժամանակներս թողել էր իր ապստամբութիւնները. իսկ այժմ, ինչպէս երևում է, նա նորից սկսել է շարժվել:

Մենք ապատում ենք նորագոյն տեղեկութիւնների:

Ղազախի գաւառի Կըրղան հայ գիւղի Տէր-Համբարձում Պօղոսեան քահանան մտնելով «Մշակի» խմբագրատուն, պատմեց մեզ հետևեալ տեղեկութիւնները թշուառացած Կըրղան գիւղի մասին:

Կըրղան հայ գիւղը խպտա աւերված և ապստամբված է: Գիւղացիները թողել են գիւղը և փախել: Ներկայումս նրանք գտնվում են իրրև գերիներ թուրքերի ձեռքին:

Գիւղը գտնվում է Կուր գետ ափին, կղզեացած մէտ հայ գիւղերից. նա ունի բարեբեր, ջրաբեր, արգաւանդ հողեր, որոնք յարմար են թէ հացաբոյսեր մշակելու և թէ այլմներ գծելու: Միայն մի անյարմարութիւն կայ այդ գիւղում, որ ջերմ ու տենդի պատճառով ապգաբնակութիւնը շատ դանդաղ է աճում: Կըրղան ունի 35 տուն մօտ 240 շնչով:

Աղէտը Կըրղանում տեղի է ունեցել հետևեալ կերպով:

Երբոր Գանձակում սկսվում են հայ-թուրքական ընդհարումներ, այն ժամանակ Կըրղանի գրութիւնը դառնում է շատ վտանգաւոր, որովհետև գիւղը շրջապատված է թրքական գիւղերով: Այն ժամանակ մերձակայ թուրք Մատուրլու կոչված թուրք օթյակի բնակիչները, իբրև վաղուցվայ բարեկամներ առաջարկում են հայերին պատսպարվել իրանց մօտ: Հայերը համաձայնվում են և տեղափոխվում են Մատուրլու: Սակայն Բօզաղանլու թուրք գիւղի զինաւորները չեն ցանկանում, որ մատուրլուեցիները հովանաւորների դերում լինեն և պահանջում են, որ հայերը յանձնվեն իրանց: Բօզաղանլուեցիները քշում են հայերի տաւարը ու ոչխարը, իսկ մարդկանց բաժանում են իրանց մէջ և յայտնում նրանց, որ եթէ լեռնային գիւղերում հայերը յարձակողական դիրք բռնեն, այն ժամանակ իրանք էլ կը կոտորեն Կըրղանի հայերին: Սկսած նոյեմբերի 28-ից մինչև այժմ Կըրղանցիները գերութեան մէջ Բօզաղանլեցիները են: մի ուրիշ յատկին դիտաւորութիւն ունեն: Նրանք ալը ուզեն Կըրղանի հողերի վրա: Եթէ նրանք կոտորեն հայերին, այն ժամանակ կը տիրանան նրանց հողերին, մանաւանդ որ վերջին ժամանակներս բօզաղանլեցիները զրկվել էին Իսկանդարբէկիօվների կարածքի հողերից, որոնցում նրանք օգտվել են շատ տարիներից ի վեր:

Կըրղանցիների ներկայ գրութիւնը տարտիլի է: Նրանք ամեն օր մահի դատ կանգնած, տանջվում են և տոչորվում. օգնութիւն չը կայ ոչ մի կողմից: Իսկ թուրքերը ոչ միայն չեն մեղմանում, այլ և խրոխտանալով առաջարկում են հայերին փոխել իրանց կրօնը:

Կըրգանցիների համար այսուհետև անկարելի է լինելու մնալ իրանց գիւղում: եթէ կարելի լիներ այդ գիւղը տեղափոխել դէպի հայաբնակ շրջանը, կարող էր ապահովութիւն լինել: Օրինակ, եթէ Կըրգան գիւղը և Հաջլար թուրք գիւղը մէկը միւսի հետ փոխարինէին իրանց հողերը, այն ժամանակ երկու գիւղի համար էլ լաւ կը լինէր, որովհետև հաջլարեցիներն էլ վախենում են մօտակայ հայերից:

Կըրգանի քահանան, գալով Թիֆլիս, դիմում է տալ փոխարքայի օգնականին և խնդրել օգնութիւն:

ԹԻՖԼԻՍԻ ԴԷՊԵՐԸ

(Պատճառական հաղորդագրութիւն)

Դեկտ. 22-ին, օրվայ ժամը 1-ին, Սօլդատսկի բազարում, հայոց Նեռնեհան զպրոցին պատկանող շինութիւնից, անյայտ չարագործներ ձգեցին երկու ռումբ Լաբինսկի գնդի շքմիկ կօզակների վրա, որոնց պայծառից վիրաւորվեցին 3 կօզակ և մի զինուոր, սպանվեց անյայտ կոչման մի ոտյ և վիրաւորվեցին երկու ձիեր,

Վերոյիշեալ առնը խլոյն շքջապատվեց զօրքերով և հարուածվեց հրացանային ուժգնագոյն կրակով և ոչնչացվեց զրանից ծագած հրդեհով: Այդ տան մէջ պահված փամփուշտների և ռումբերի պայթման պատճառով հնարաւոր չեղաւ հանդցնել հրդեհը և հրդեհչէջ կօմանդայի գործոդութիւնները ուղղվեցին բացառապէս հարևան տների և խանութների պահպանութեան համար:

Հետևեալ օրվայ առաւօտեան քաղաքային հիւանդանոցները բերվեցին 29 սպանվածներ և հրդեհից այրվածներ և 30 վիրաւորներ, իսկ դեկտեմբերի 24-ին հանդցին այրված մնից էլի 4 դիակներ:

Դեկտ. 23-ին, ցերեկվայ ժամը 12-ին մօտ, Կիպիանօվսկի փողոցում, Ախչաբումովի տան մօտ, մի անյայտ չարագործ վիրաւորից տարհանման հարուածով զօրուչիկ Եասօն Ջիրկվելովին այն ժամանակ, երբ մտնում էր իր բնակարանի բակը:

Նոյն օրը Տիֆլիսլսկի փողոցում Յուրինովի տնից, վիրաւորից տարհանման հարուածով այգետնից անցնող մի ոտնիկ կրծքից: Յանցաւորը կարողացաւ թաղնվել: Դրանից յետոյ այդ տան մէջ անյայտ պատճառից առաջացաւ հրդեհ, որի ժամանակ հրդեհաշէջները հանեցին տան վերատնիներից Վասիլի Ռոսլաշվիլու դիակը:

Նոյն օրը, երեկոյեան ժամը 6-ին, վինուրեան պահակը Ձերբակալեց Աւչալեան փողոցում մի փայտօն, երկու կատածելի ուժեղ լուրերով, որոնց խուզարկելիս գան մի մի լցված ռումբ: Ստանալով ցուցմունք, որ ռումբը գտնվում են Եդիգարօվի տան մէջ, Շեռեմետեվսկի և Ելիսավետինսկի փողոցների անկիւնում, Դիզուբէում, այդ տունը շրջապատվեց զօրքերով, խուզարկութիւն կատարելու համար:

Զօրքը դեռ չէր կարողացել դիմել իր պատասխանատուութիւնների կատարման, երբ յիշեալ տնից և հարևան Բաթա-Ալիազօվի տնից սկսվեց անընդհատ հրաձգութիւններ և ռումբերի նետումներ, որոնց զօրքը նոյնպէս պատասխանից հրաձգութեամբ: Ի նկատի ունենալով, որ չը նայելով զօրքի ժամանակ տալի ունեցան 4 պայթումներ, բան երևոյթին ամրացված ռումբերից: Իսկ Բաթա-Ալիազօվի տանը պայման զործիքից վնասից վարպետ Վասիլի Բոնդարենկոյի ընտանիքը, որը հաւանօրէն, մի որ և է տեղ թաղնվել էր այն ժամանակ, երբ օֆիցերները դուրս էին հանում բնակիչներին:

Դեկտեմբերի 24-ին, երեկոյեան ժամը 8-ին, Անդրեեվսկի փողոցում, № 68 տան առնիքից անյայտ չարագործը մօտ 50 հրաձգութիւն կատարեցին օդում, բան երևոյթին, իսաև նախութիւն առաջ բերելու համար: Գրեթէ միաժամանակ չարագործները մի քանի անգամ կրակ բացեցին անդրովկատում երկաթուղիների վարչութեան շինութեան վրա, հաւանօրէն այն նպատակով, որ սարսափեցնեն այն գործադուլին չը մասնակցող անձանց:

Երեկոյեան ժամը 10-ին, կօզակային պահակը տարուածեց «Զատատ» հիւրանոցը, որ գտնվում է վօկզալի հանդէպ, որտեղից նրա վրա կրակ էին արել:

Այդ հրաձգութիւնների ժամանակ վնասված և ձերբակալված չեն եղել:

Դեկտ. 25-ին ցուցմունք առացված լինելով, որ Շահ-Նազարօվի տան մէջ, Պաուլիչենի փողոցում, գտնվում է հայ յեղափոխական կօմիտեի բանդը, այդ տան մէջ խուզարկութիւն կատարվեց, որով Ղազախի գաւառի բնակիչներ Վասիլ Շահնազարօվի, Սահակ Նազարօվի, Աւագ Եւրահօվի և Այկար Սաբունաձօվի բնակարանում գտնվեցին զանազան զէնքեր և 6 ռումբ, որոնցից երկուսը արդէն պատրաստի ներման համար: Բոլոր վերոյիշեալ անձինք ձերբակալված են:

ՓՈՒԱՐՔԱՅԻ ՀԵՌԱԳԻՐԸ ԹԱԳԱՒՈՐ ԿԱՅՍՐԻՆ 1905 Թ. ԴԵԿՏ. 29-ԻՆ

«Ամենազգաստակօրէն զեկուցանում եմ Ձերդ Կայսերական Մեծութեան, որ Ռուսաստանի հետ հաղորդակցութիւնից զրկված լինելու, պօստ-հեռագրական գործադուլի և կեդծ լուրերի ազդեցութեան տակ, որ տարածում էին ծայրահեղ կուսակցութիւնները, յեղափոխական շարժումը Անդրկովկասում ամեն տեղ սուր կերպարանք ստացաւ: Երկաթուղին գրաւոց յեղափոխականները, բաց էին թողնում զբնացքները միայն իրանց ընաբութեամբ: Թիֆլիսում նրանք յայտարարեցին գործադուլ ամբողջ առեսրի և փոստ-հեռագրական գործադուլ աբերի կառավարչական հաստատութիւնների մէջ: Այդ պատճառով ես յայտարարեցի Թիֆլիսը, իր գաւառով զինուորական դրութեան մէջ: Գօրուց եկած զինուրալ-մայոր Ալիխանօվը տանձնեց ժամանակաւոր զինուրալ-նահանգապետի պաշտօնը: Այդուհետև գտնել ռումբերի մի քանի պահեստներ և կալանաւորել մի քանի ապիատօրներ: Թիֆլիսի հետ միաժամանակ պատերազմական դրութեան մէջ յայտարարվեց Անդրկովկասի երկաթուղին: Նրա գծի վրա արդէն գտնում են զինուորական գնացքներ,

Հրատ. Նորի Կտակարանի Աստծոյ Միաբանից Հայ Ազգային Ընկերութեան Վաղարշապատ։ Տպ. Մայր Աթոռոյ Սրբոյ Էջմիածնի։ 1905 թ. № 218։

ԱՐՇԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ

ԳՐՔԱՐ ՄՈՎՍԷՍ ԽՈՐԵՆԱՑՒՈՅ

Թարգմանեալ ի Ղեւոնդեան Ձեռագրէ Ի Վենետիկ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ ՆԱՀԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ՀՐԱՒԷՐԻ ԱՐՇԱԿԱՅ ԱՐՔԱՅԻ ԱՐՇԱԿՈՒՆՒՈՅ ԱՐՇԱԿԱՅ ՄԵԾԻ ԱՐՔԱՅԻ ՊԱՐԹԵՒԻ ԱՐՇԱԿՈՒՆՒՈՅ ԱՐՇԱԿԱՅ ՄԵԾԻ ԱՐՔԱՅԻ ՀԱՅՈՑ

ՅՈՂՈՒՐԴԻ ՀՈԳԻՆԵՐԸ

Ա. ՏԷՐ-ՂՈՒԿԱՍՈՎԻ

I

Ընդհատ ծուռ ճանապարհը, որ Ալագյազի ստորոտներից սկսելով, ձգվում է դեպի հարավ-արևելք, հանկարծ կտրուկ թեքվում է դեպի արևելք, ապա նորից դեպի հարավ-արևելք, և այդ ուղղությամբ էլ անցնում է Ղարաքիլիսայի միջով, ինչպես մի հսկայական օձ, որ ձգվում է դեպի Ղարաքիլիսա։

Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի հարմար է ուղևորության համար։ Ամենից ավելի հարմար է նրանով, որ ամենից ավելի կարճ է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի կարճ է նրանով, որ ամենից ավելի ուղիղ է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի ուղիղ է նրանով, որ ամենից ավելի հարթ է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի հարթ է նրանով, որ ամենից ավելի ամուր է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի ամուր է նրանով, որ ամենից ավելի քարուկիր է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի քարուկիր է նրանով, որ ամենից ավելի ավազ է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի ավազ է նրանով, որ ամենից ավելի փոշի է։ Ղարաքիլիսայի ճանապարհը ամենից ավելի փոշի է նրանով, որ ամենից ավելի...

— Ջե՛ղ տասը...

Ջեղ տասը։ Ջեղ տասը կոպեկ։ Ջեղ տասը կոպեկ ուղևորի համար։ Ջեղ տասը կոպեկ ուղևորի համար Ղարաքիլիսայի ճանապարհի վրա։ Ջեղ տասը կոպեկ ուղևորի համար Ղարաքիլիսայի ճանապարհի վրա ամենից ավելի հարմար, ամենից ավելի կարճ, ամենից ավելի ուղիղ, ամենից ավելի հարթ, ամենից ավելի ամուր, ամենից ավելի քարուկիր, ամենից ավելի ավազ, ամենից ավելի փոշի...

Ջե՛ղ տասը...

ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՐՏԻՆԵԱՆ

ՍՊԱՐԱՊԵՏ ԿԱՅՍՐԱԿԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱՆԴԱՄԱՀԱՏ

ՎԱՂԱՄԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐ

ՄԵԾԱՐԱՆԱՑ ՄԱՐՏԻՆ ԱՂԱՅԱՆ

ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՐՏԻՆԵԱՆ